

17

ROMANIA
CURTEA DE APEL BRASOV
Secția de Contencios Administrativ și Fiscal

Pentru astăzi fiind amânată pronunțarea asupra recursului declarat de pârâta **DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE BRAȘOV** împotriva sentinței civile nr. [redacted] pronunțată de Tribunalul Brașov

La apelul nominal facut în ședința publică, la pronunțare, se constată lipsa părților.

Procedura îndeplinită

Dezbaterile în cauza de față au avut loc în ședința publică din [redacted] 2006 când părțile au fost lipsă, încheierea de ședință din acea zi, face parte integrantă din prezenta, iar instanța din lipsa de timp pentru deliberare a amânat pronunțarea pentru data de 2 mai 2006.

CURTEA:

Asupra recursului de față

Constată că, prin sentința civilă nr. [redacted] a Tribunalului Brașov, Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal, a fost admisă acțiunea în contencios administrativ fiscal formulată de reclamanta SC [redacted] în contradictoriu cu pârâtele Direcția Generală a Finanțelor Publice Brașov și Direcția de Control Fiscal ambele cu sediul în Bd. M. Kogălniceanu, nr.7 și în consecință a anulat în parte decizia nr. 91/2005 emisă de pârâta D.G.F.P. Brașov și

decizia de impunere ... cu privire la suma ... X
și a obligat pe pârâte în solidar la rambursarea către reclamantă a sumei
reprezentând T.V.A. deductibil.

Pentru a pronunța această sentință, prima instanță a reținut că
reclamanta a contractat, în calitate de beneficiar executarea unor lucrări de
hidroizolații cu executantele SC O ... și SC S ...
..., ambele firme executante având aceeași conducere, respectiv
administrator ...

Pârâtele, respectiv organele de control fiscal nu au contestat realitatea
lucrărilor executate și respectiv consemnate în facturile emise de executanți și
nici modul de calcul al TVA, motiv pentru care instanța a reținut că reclamanta
în calitate de beneficiară a achitat valoarea lucrărilor și a TVA conform
contractelor și a facturilor corect întocmite, sub aspectul conținutului acestora
(lucrările executate, prețul acestora și TVA).

Ca urmare s-a reținut că TVA aferentă (acestor lucrări, respectiv facturi)
a fost colectată și vărsată integral la bugetul de stat de societățile executante iar
beneficiara – reclamantă are drept de deducere a TVA aferentă facturilor emise
de cele două societăți executante.

Controlul fiscal a fost efectuat de organele pârâtelor la cererea
reclamantei de compensare a sumei negative (deductibile) a TVA
... înscrisă în decontul lunii ianuarie 2005, cu obligațiile fiscale
ale reclamantei la bugetul de stat.

Prin raportul de inspecție fiscală ... pârâta Direcția
Controlului Fiscal a considerat a fi nedeductibile fiscal TVA
... pentru considerentele că facturile emise de societăți-le
executante au fost completate pe formulare desprinse din același facturier –
... - semnate de
... administrator la ambele societăți (filele 73.89 dosar fond)

Aceste aspecte au fost stabilite urmare controlului încrucișat efectuat cu
concursul DCF Prahova care însă nu a mai stabilit și alte nereguli.

Pârâta DGFP Brașov prin Decizia nr 91/2005 a admis contestația
reclamantei pentru suma ... X ..., pentru aceleași considerente
reținute inițial în raportul de inspecție fiscală:

În drept pârâtele invocă și interpretează eronat prevederile legale în
temeiul cărora au respins la compensare inițial suma ... Y ... și
ulterior, recunoscând parțial eroarea în mod implicit au admis suma ... Z.

Astfel, textul art. 145 alin.8 din Codul fiscal este invocat de pârâte fără
relevanță deoarece reclamanta și-a justificat dreptul de deducere prin
prezentarea facturilor fiscale completate corespunzător potrivit mențiunilor
prev. de art. 155 alin.8 societatea emitentă fiind înregistrată ca plătitoare de
TVA.

12

Faptul că facturile emise de executanta SC O... nu menționează codul fiscal, contul bancar și sediul complet al cumpărătorului (reclamantei) nu are relevanță atâta vreme cât se menționează denumirea reclamantei în mod corect, faptul că sediul acesteia este în Brașov precum și numărul de înregistrare la ORC.

Cu privire la prevederile art. 6 din H.G. nr. 831/1997 invocate de pârâte, acestea sunt de asemenea vădit nerelevante și neincidente în cauză deoarece formularele tipizate cu regim special de înscriere utilizate la emiterea facturilor nu au fost procurate și utilizate din alte surse decât cele prevăzute în acest act normativ.

Astfel, fiind respectate prevederile art. 6 din HG nr. 831/1997, respectiv procurarea și utilizarea formularelor tipizate ale facturilor fiind legală, facturile fiscale în litigiu (necontestate de pârâte sub aspectul realității operațiilor economice, al valorii lucrărilor achiziționate de reclamantă și a calculului TVA) constituie documente justificative, conform art.6 din Legea nr. 82/1992, în sarcina reclamantei constatându-se inexistența vreunei culpe.

Ca urmare, reclamantei nu îi poate fi imputabil faptul că administratorul (aceeași persoană) a emis facturile pe același facturier pentru ambele societăți executante a lucrărilor, atâta vreme cât lucrările au fost efectuate iar facturile au fost emise pe formulare tipizate legale, conform prevederilor art.6 din HG nr. 831/1997.

Împotriva sentinței primei instanțe a declarat recurs pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Brașov, iar în dezvoltarea motivelor de recurs se arată că în mod greșit prima instanță a reținut că prevederile art. 6 din H.G. nr.831/1997 nu sunt aplicabile în speță, organul de control constatând că facturile fiscale reprezentând prestări servicii conform contractului nr.

16.11.2004 emise de SC O... au aceeași serie ca facturile emise de Soc. Com. S...

De asemenea, în mod greșit prima instanță a reținut că facturile emise de SC O... au caracterul de documente justificative, deoarece, acestea nu conțin informații cu privire la codul fiscal al cumpărătorului, sediul, contul și banca și care s-au dovedit că nu aparțin societății emitente.

La dosar a depus întâmpinare intimata Soc. Com. S..., care solicită respingerea recursului.

Recursul este fondat.

Analizând actele și lucrările dosarului de fond raportat la sentința atacată și la motivele de recurs invocate de pârâtă se constată că prima instanță a reținut greșit situația de fapt și de drept dedusă judecății, pronunțând o sentință nelegală și netemeinică.

Astfel, pentru suma de RON..., aferentă facturilor fiscale..., în mod greșit s-a reținut că reclamanta beneficia de dreptul de deducere a taxei pe valoare adăugată, seria de numerotare a acestor facturi a fost alocată pentru Soc. Com.

Și nu pentru emitentul acestora , respectiv Soc. Com. prestatorul de servicii al reclamantei . De asemenea , facturile în cauză nu conțin informațiile cu privire la codul fiscal al cumpărătorului , sediul și contul bancar. În aceste condiții , indiferent că facturile în cauză au fost înregistrate în contabilitatea reclamantei, acestea nu pot constitui documente justificative în vederea deducerii taxei pe valoare adăugată , întrucât au fost încălcate dispozițiile art.6 din H.G. nr. 831/1997 , în sensul că facturile în cauză nu provin de la emitentul lor, ci , dintr-o altă sursă , respectiv de la o altă societate comercială căreia i-au fost alocate seria și numărul.

Au fost încălcate dispozițiile art. 155 alin.8 din Legea nr. 571/2003 privind codul fiscal , care prevăd informațiile pe care trebuie să le cuprindă factura fiscală , în speță constatându-se că la cinci dintre facturi nu erau menționate informațiile cu privire la codul fiscal, sediul și contul bancar al cumpărătorului .

Aceste mențiuni erau obligatorii , deoarece dispozițiile art. 145 alin.8 din legea nr. 571/2003 , privind codul fiscal prevăd că pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoare adăugată , price persoană impozabilă trebuie să justifice dreptul de deducere cu unul dintre documentele justificative , printre care și factura fiscală care cuprinde informațiile prevăzute la art. 155 alin.8 .

Facturile în cauză nu pot constitui documente justificative în accepțiunea prevederilor Ordinului M.F. nr. 425/1998, atâta timp cât seria și numărul acestora nu au fost alocate societății emitente ci unei alte societăți comerciale și nu cuprind toate informațiile prevăzute de lege.

Față de aceste considerente , Curtea va admite recursul pârâtei , iar în baza art. 304 pct.9 Cod procedură civilă va modifica sentința atacată și va respinge acțiunea reclamantei.

Pentru aceste motive

În numele legii

DECIDE :

Admite recursul declarat de pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Brașov , împotriva sentinței civile emise de Tribunalul Brașov – secția comercială și de contencios administrativ și fiscal , pe care o modifică în tot , în sensul că :

Respinge acțiunea formulată de reclamanta Soc. Com. Brașov , împotriva pârâtelor Direcția Generală a Finanțelor Publice Brașov și Direcția de Control Fiscal Brașov de anulare în parte a deciziei nr. 91 / 2005 emisă de pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Brașov

și a deciziei de impunere

, cu privire la suma X

Irevocabilă.

Pronunțată în ședința publică azi, 2.05.2006.